

syn til Beskatning af selve Aktieselskaber til Staten, havde man dog der ikke beskattet andet end Indkomsten, og man har gjort det, som de Herrer have opretholdt, man har ladet 4 pCt. af Aktiekapitalen være skattefri. Det er ganske rigtigt. Jeg har ikke noget imod, at lade Aktieselskaberne betale af det, der gaar ud over 4 pCt., men hvorledes de Herrer ville begrunde Retfærdigheden af en reel Dobbeltbeskatning, forstaar jeg ikke, det vilde jeg gerne have lidt nærmere Rede paa, det er for mig et Problem, der er uløseligt.

Jeg skal tillade mig at anføre et Par Eksempler, tage ud af det virkelige Liv, Eksempler, som jeg tror ville belyse dette Forholds Grelhed. Vi have adskillige store Landejendomme her i Landet, udtørrede Arealer, der ejes af Aktieselskaber. Jeg tænker navnlig paa et udtørret Areal af 1400 Tdr. Lands Størrelse, Denne Ejendom skal efter de Herrer's Forslag svare en Skat af den Indtægt, som den eventuelt har over 4 pCt. af Aktiekapitalen. Den skal svare fuld Skat til Staten af den Formue, som Ejendommen repræsenterer — in] casu er det noget som 800,000 Kr. Saa komme vi til Aktionærerne. De skulle selvfølgelig ligeledes betale fuld Skat af den Indtægt, de have af deres Aktier, og de skulle betale fuld Formueskat af den Værdi, Aktierne have. Det er den reelleste, reneste Dobbeltbeskatning paa Formuen, som det overhovedet er muligt at præstere. Men hvis en Ejendom af denne Beskaffenhed bliver solgt til en Privatmand, skal han kun betale Skat en Gang. Jeg gad vide, om der er nogen som helst rationel Begrundelse mulig for et saadant Princip.

Jeg kan tage et andet Eksempel, nemlig fra Dampskibsfarten. Man har hos os hidtil ment, og det har man ment Verden over, at det var en ret fortjenstfuld Handling, at Medborgere, der havde Midler i Hænde, toge Del i den internationale Skibsfart. Man har i andre Lande endog ment det i den Grad, at man har givet Subventioner i meget stort Omfang til Mænd, der vilde etablere international Dampskibsfart, saaledes f. Eks. i Frankrig. Her gaar man akkurat den modsatte Vej. Her lægger man Dobbeltbeskatning paa denne Virksomhed. Med Hensyn hertil skal jeg tage et Eksempel, ogsaa hentet fra det virkelige Liv, nemlig et af vore middelstore Dampskibsselskaber. Jeg forudsætter et Selskab med en Aktiekapital af 2 Millioner Kr., og som ejer 4 Skibe af Nutidens Type, hvert paa en Værdi af 500,000 Kr. Dette

Selskab beskattes først og fremmest med 3 pCt. af Skibenes Værdi for overhovedet at have Lov til at indføre disse Skibe i Landet og lade dem gaa under dansk Flag. Det eneste, Skibene have med os at gøre, er at sejle under dansk Flag, idet de saa godt som aldrig komme hertil, de sejle i de store Have. Disse 3 pCt. af 2 Millioner Kr. er 60,000 Kr., som man tager af Selskabet. Dernæst svares der af disse 4 Skibe i direkte Skat til Staten under Form af det, man kalder Konsulat- afgift, et Beløb, der udgør omtrent 8,000 Kr., altsaa 2,000 Kr. pr. Skib. Jeg siger, man „kalder“ det Konsulatafgift, thi Dampskibene have ikke den allerfjerneste Nytte af Konsulerne i Havnestæderne, idet den Slags Selskaber, som jeg taler om — jeg taler ikke om de smaa Sejlskibe — i de Havne, hvortil Skibene komme, have deres egne Agenter; de have kun Ulemper af Konsulerne. Skibets Chef skal kun præsentere sig for disse for at faa sine Papirer paaskrevne. Man kunde lige saa godt paalægge Dampskibsselskaberne en Afgift til Lønning af Landets Skolelærere som nu til Landets Konsuler, jeg er endog tilbøjelig til at tro, at Dampskibsselskaberne vilde have mere Nytte af dygtige Skolelærere, for at faa deres Folk godt oplærte, end de have af Konsulerne omkring i Udlandet. Det er en slet og ret Skat, der paalægges Dampskibsselskaberne. Jeg gaar ud fra de Forhold i Dampskibsfarten, som vi have for Tiden, og som ere forholdsvis ret gunstige, at den giver en Gennemsnitsavance af 10 pCt. af Aktiekapitalen, for dette Selskab altsaa 200,000 Kr. aarligt. Det vil let ses, at de 8,000 Kr., der betales i Konsulatafgift, svarer til 4 pCt. af den aarlige Indtægt. Ifølge Lovforslaget sige de Herrer nu, at dette Selskab skal beskattes med en Formueskat af 0,5 pCt., hvilket er 1,000 Kr., og derefter skal Selskabet sættes i Indkomstskat. Der skal svares en Indkomstskat af Overskuddet, efter 4 pCt. af Aktiekapitalen, altsaa i dette Tilfælde 80,000 Kr. er fradraget, tilbage bliver altsaa 120,000 Kr., af hvilke der skal svares Skat. Disse 120,000 Kr. er over Maksimumsgrænsen efter den stigende Skatteskala og af disse skal der altsaa svares 2½ pCt. eller 3,000 Kr. om Aaret i Skat. Det er, hvad Selskabet skal udrede. Dernæst komme vi til Aktionærerne. Jeg gaar ud fra, hvad jo ogsaa er Lovens Mening, at den Formuedel, som de paagældende Aktier udgøre, i Aktionærernes Værge, beskattes med 0,5 pro mille; dette bliver 1,000